

గలా గలా నవ్వింది మంజుల. కారు పడవ్ బేజ్ వడింది. మంజుల నవ్వువల్ల కాదు—విదురుగావచ్చే వనిడినవ్వుల బాలుని వల్ల.

కారు బాక్ సీటులో మంజుల, మరియూ ఆమె దైవం—అంటే— ధైర్యంగా—చొర వగా—ఎవర్ని లెక్కచేయకుండా— పంగిత లయబద్ధంగా— గందరగోళ మంత్రాల మధ్య వింత నవ్వుల వట్టుబట్టుల సమీపాన— నవ్వుచేసిన సిగరెట్లై కాల్చే పెద్ద మనుష్యుల సాక్ష్యాన— మంజుల స్వగృహమందు— ఆమె తల్లిదండ్రుల విడుట—ఆమె మెళ్లో పుస్తకట్టిన భర్త మోహన్— యి యి ద్ద రు మాత్రం పువ్వురు.

ఆ కారు ఆనబడే నాలుగవ్రాల టాక్సీ తవగా దొరకడంవల్ల— ఆ ద్రయివరు యింగ్లీషులో మాట్లాడడంవల్ల— అండులో కంచికి ప్రయాణం అయ్యారు ఆ నవదంపతులు. మద్రాసు పుడతాండ్లనుండి కారు కంచికి చేరేలోపల కాలక్షేపానికి— విక్రమార్కునికి భేటాళుడు చెప్పినట్లు—

ఏదేనా కథ చెప్పమంది—కోరింది మంజుల—
—డ్రైవర్నికాదు, తన వతి దైవాన్ని!

'కారు కంచికి వెళ్లకముందు ఎలా చెప్పేది? కంచి చేరాకా శ్రీ శ్రీ గారు చెప్పినట్లు అక్కడ ఎన్నో కథలు దొరుకుతాయి. అక్కడ ఓ రెండు కథలు తాజాగా వున్నవి— సరసమైనవి—జేబులో నేసుకుని చెప్పాను' అన్నాడు మోహన్ రావు.

చేదుమందు తిన్న పేషెంటులా పెట్టింది వదులు ఫేసు!

'ఫోజు మార్పు బాబూ— లేకపోతే నీ యీ ఫోజులోని అందాన్ని విడాకులు యిచ్చేయాలి వస్తుంది.'

మంజుల మళ్లా గలగలా నవ్వింది, స్పీడుగా పోతున్న టాక్సీ యింకా స్పీడుగా పోయింది. మోహన్ ముందుకు చూశాడు. డ్రైవరు స్టీరింగు ముందున్న అద్దాన్ని క్రిందకు దించాడు. 'థాంక్యూ' అన్నాడు మోహన్ రావు.

మంజుల ఒడిలో తల ఆన్పాడు. ఏట వాలుగా పడుకున్నాడు మృదువుగా మోహన్ తలలోకి చేతులు పోనిచ్చింది మంజుల.

'కథ చెప్పనా మంజూ!' అన్నాడు.

'ఊరి!' అంది లోయర్ పెదిమను అప్పర్ పెదిమతో నొక్కుతూ.

'అనగా—అనగా—మరి నువ్వు మధ్యలో ప్రశ్నలు వేయకూడదు.'

'అలా అవుతే బావుండదు'

'అయితే అనవసర ప్రశ్నలు వేయకూడదు.'

మంజుల కొంటెగా కొట్టింది తల మీద—'అనవసర ప్రశ్నలు లెండుకువేస్తాను. అయినా నాకు అనవసరమైనది మీకు అనవసర మవచ్చు—వైన్ వెర్మా!'

'అయితే అయిదు నిమిషాలకు ఒక్క ప్రశ్న వేయాలి' మోహన్ పరతుపెట్టాడు.

'హెన్రీ సేండ్జ్ ప్రకారమా? (టెస్టా) ప్రకారమా?'

డ్రైవరు తనలో నవ్వుకుంటున్నాడు. ఇదేమీ గమనించే సీటిలో లేరు ఛాక్ సీట్ లవర్స్.

'అయితే ఐదు నిమిషాల కోసాని నేను నీ చెంపమీద ముద్దుపెట్టు కంటాను, అప్పుడు నువ్వు ప్రశ్నవేయొచ్చు— ఏమం

టాప్ ?'

'ఏమిటి మీ కాళ్ళి వేషాలు?' బుంగ మూతితో ప్రశ్నించింది మంజుల.

'కాళ్ళి వేషాలా? అవును మరి— అని నేయమనే మీ పెద్దలు— మా పెద్దలు ఓ సుముహూర్తాన శాసించారు మన యిరువురిని'

'అదికాదు ప్రతి బిడునిముషాలకు నేను మీ తలమీద ఒక వెంట్రుక తీస్తుంటాను. అప్పుడు మీరు కథ అపాలి. నేను ప్రశ్ని చేస్తుంటాను.'

'శ్రీ మద్రామణ గోవిందా—హా—కథ ప్రారంభించండి— తిరుపతి వెళ్ళనక్కరలేకుండానే...'

గలగలా నవ్వింది మంజుల. చాలానవ్వింది. ముందుకూ—వెనక్కూ పూగుతూ నవ్వింది. ఆపుకోలేకపోతున్నాది. ఎంతో నవ్వింది— ఆమెకంటే నవ్వుతూ—ముందుకూ వెనక్కూ

పూగుతూవుంటే— ఆమెఒడిలో తలపెట్టి ఆమె ముఖంవేపు మానున్న మోహన్ కు అమృతం దగ్గరగా వస్తూ— దూరంగా కదులున్నట్టుని పించింది.

ఒక కిల్లీ క్లొట్టు దగ్గర కారు అనబడే ఆ బండి ఆగింది. బాక్సీట్ లవర్స్ యిద్దరూ మూడు డ్రింకులు త్రాగారు. ముందు వెంపాటి త్రాగారు—దాహం జారుగా వుండడంవల్ల! తర్వాత అనందంగా ఒకరిపెదిమల రుచి మరొకరు చూడాలని ఒకే గాస్టుతోని డ్రింకును యిద్దరూ త్రాగారు—

కారు నడుస్తున్నాది. ఒక్క పెట్రోలు వల్లే ఆకారు నడుస్తున్నాడంటే అది వట్టి అబద్ధం. ఆ ఓనర్ అదృష్టం కూడా కొంచెం కలియడంవల్ల ఆ ఓనర్ కారు నడుస్తున్నాది.

'పతిదైవమా?' అంది మంజుల.

'అలా పిలవకు మంజు—నాకు వెగటు! అన్నాడు మోహన్.

'ఏం మీరు నాకు వతికారా? యిహలోకదైవం కారా?'

'కారూ కాదు లారీకాదు నువ్వు అలా పిలుస్తుంటే నాకు ఏదో అరవసినిమా తెలుగు డబ్బింగ్ పేరులా వుంది'

'సరే పిలవనుకండి. కథ ప్రారంభించండి' ఈమారు మోహన్ ఒడిలో మంజుల తల అన్పింది.

'అనగా—అనగా—'

'మరి ప్రశ్నలు విషయం?'

'అవును— ఏం చేద్దాం—పోనీ ఓకవి చెయ్యి. నువ్వు ప్రశ్నలు చేస్తుంటు నేను బిడునిముషాల కోసారి కథ చెబుతుంటాను— ఏం?' అన్నాడు మోహన్ చిరునవ్వుతో.

గలగలా నవ్వింది మంజుల, బలేనవ్వింది. యంత అందంగా మాట్లాడేవాడు తన

వేంకటరమణ సాహిత్య పదావళి - 4.

రూ. 2300 గెలుపొందండి
ముగింపు తేది 19-9-69

(భారత సుప్రీం కోర్టు తీర్పు ననుసరించి నిర్వహించబడుతున్న సాహిత్య పోటీ)
అలోకరెక్క రూ. 1200, ఒక తప్పుకు రూ. 600, రెండు తప్పులకు రూ. 300,
మూడు తప్పులకు రూ. 200

సూచన : ఆధారముల సహాయంతో మీరు కాదనుకొనే సదమును కొట్టివేయండి.

1	ముంది	ముఖం	2	ముంది	ముఖం	3	ముంది	ముఖం	4	ముంది	ముఖం	5	ముంది	ముఖం
1	ముంది	ముఖం	2	అక్షయవర్షం	వార్షిక	3	అనుభవం	అసాధ్యం	4	ప్రేమ	చార్మ	5	కల్ప	బాధ
6	సఖం	అనుభవం	7	ప్రేమ	చార్మ	8	అక్షయవర్షం	వార్షిక	9	అనుభవం	అసాధ్యం	10	ప్రేమ	చార్మ
11	అక్షయవర్షం	వార్షిక	12	అనుభవం	అసాధ్యం	13	ప్రేమ	చార్మ	14	కల్ప	బాధ	15	సఖం	అనుభవం

మీ నిబంధనలకు బద్ధుడవై పోటీలో పాల్గొనుచున్నాను.

పేరు.....
అడ్రసు.....

ముఖ్య నిబంధనలు : (1) ఆధారములు భారతీయ రచయితల పుస్తకమునుండి తీసికొనబడి వని. రచయిత తన పుస్తకములో వాడినదవే సరియైనది. (2) కూపను ఒక్కంటికి ఒక రూపాయి ప్రవేశమును M.O. ద్వారాగాని, క్రాస్ చేయని I.P.O. ద్వారాగాని నగదు రూపముగాని పంపించవలెను. కూపనుతో M. O. రశీదు జతపర్చవలెను. (3) వివేకం పట్టికకు 15 పై.ల పోస్ట్ జి పంపించవలెను. (4) ఒకరు ఎన్ని కూపనులైనను పంపించవచ్చును. మీ కూపనులు ముగింపు తేదీ రాదుకూడ ఎక్స్ ప్రెస్ పోస్టు ద్వారా పంపవచ్చును.

అడ్రసు : మేనేజరు, వేంకటరమణ సాహిత్య పదావళి, వరంగల్-2. (A.P)
భావళి 3 కి సాల్యూషన్ :- ప్రపంచం, ప్రేమంటే, త్యాగాలు, అలమగలు, ఆలోచనలు, కలం, త్యాగమూర్తులు, వింత, నిస్సహాయులు, ధర్మ, ప్రపంచం, ముఖ్యంగా.

ఆధారములు

(1) బ్రతుకులో ఎవరైనా తప్పుదారి తొక్కటానికి కారణం మంచి దారిలో ఉన్న మంచి/సుఖం తెలియకపోవడమే. (2) ఆడదాని కంటే మగవాడే వెయ్యారెట్లు యొక్క వ ఆత్మసంఘర్షణ/ఈర్ష్యతో బాధపడతాడు. (3) నేటి సాంఘిక పరిస్థితుల్లో స్త్రీ పునర్వివాహం సులభం కాకున్నా అసంభవం/అసాధ్యం మాత్రం కాదు. (4) అనుభవం వంటి గురువూ, డివిహానుండరి వంటి ప్రేయసీ/భార్య లేరు. (5) సానుభూతి మాపేవారున్నప్పుడు కష్టాల్ని/బాధల్ని భరించటం అంత కష్టం కాదు. (6) ప్రభువుగా రాజము/ద్రుక చేతపట్టడం కన్నా రైతుగా కాయకష్టం చేసి జీవించడంలో సుఖం/అనందం ఉంది. (7) జీవితం ఓ అనుభవం! అనుభవాల సామూహికానుభవం! ఆ అనుభవం కోసమే ఈ రంగస్థలం మీద అడుగుపెట్టాడు జీవుడు/మానవుడు. (8) మనుజులకు క్రియాపరత కలిగించలేక వాడు ఆత్మాహు / ఆంతర తానుబంధాన్ని పునీతభావ సంపదగా మార్చలేడా మానవుడు. (9) శరీరంలో సత్తువ తక్కువైతే కలిగి ఉండ్రేక/అవేశం గ్రుడ్డిది. (10) అనవసరంగా బడాయి బతుకులకు పోయి జీవితాలు నష్టం/కష్టం పెట్టుకోవడం ఎందుకూ. (11) బ్రతుకు బ్రహ్మాలి తమ/దైవాధీనము. చావు లేకుండ యముని చేత వరము గొనివచ్చువారెవ్వరైన గలరా! (12) సర్వమును కాపాడువాడు సర్వేశ్వరుడు. మానవులు మర బొమ్మలు / నినిత్రనూత్రులు.

బిల్డింగ్ గర్వంతో యింకా నవ్వండి. ఆమె అంతయిదిగా నవ్వుతుంటే నివురు గొప్పిన విప్పులావుండే ఆమె అందాలు గ్రావీలోని రైజ్ అండ్ ఫాలోలా అవుతున్నాయి. ఆవేశం అణచుకోలేని మోహన్ రిదో చెయ్యబోయాడు. డ్రైవరు కారు హారనుతో సర్దుకున్నాడు. తన రెండు చేతుల్లో మంజుల ముఖాన్ని గట్టిగా ఆధిస్తాడు. మంజుల జనచేతి నొకదాన్ని ఆతని వీపుమీద అన్చి—మంక చేతితో ఆతని గుండెలపై బటన్స్ ని తిప్పాడు.

కథ కంచికి

‘మంజులా! వెళ్లి కాకమునుపు.....’
 ‘అదేం కుదరదు మంజూవతి—మాట మార్చక కథ చెప్పము’ నవ్వుతూ అంది మంజుల—మోహన్ సలి!
 నవ్వుతూ ప్రారంభించాడు మోహన్ కథను.
 ‘అనగా—అనగా—’
 మంజుల చేవులు మూసుకుంది.
 ‘ఏం?’ అన్నాడు భర్త.
 ‘అవును’ అంది భార్య.
 ‘అంటే?’ మళ్ళీ అన్నాడు భర్త.
 ‘నేను వినను’ అంది భార్య.
 మోహన్ కు యిదేమీ అర్థంకాలేదు.
 ‘యిందాకటినుండి కథ చెప్పమని అడుగుతూ యిప్పుడు వద్దంటావా?’
 ‘ముందు ప్రశ్నవిషయం తేల్చండి!’
 ‘అదా—తెలంగాణా గొడవలా వదలటం లేదేమిటి? పోనీ నీకు ఎప్పుడు ఎలా అడ్డు తగలాలంటే తగులు—నేనేం అడ్డు పెట్టనువరేనా?’
 ‘అడ్డు తగలడం అనకండి మహా శయ్యా! కథలో సమస్యలావుండే...’
 ‘అంత—సమస్యలావుండే కథ చెప్పను. లైట్ గా—చిన్నగా—’
 ‘అయితే చెప్పండి.’
 ఈసారి యిద్దరూ ఆపోజిట్ డైరక్షనులో పడుకున్నారు. ఒకరి ముఖంలోకి ఒకరు చూసుకుంటున్నారు.
 ‘మంజూ నీ సిగ్గెండా ఏమిటయింది?’
 ‘సిగ్గెండా ఎందుకు?’
 ‘నేను రాక్షి వేషాలువేస్తే సిగ్గెండానివి.’
 ‘అదా—వెళ్ళితో మన మధ్య తెర కట్టారు గుర్తుందా?—అప్పటివరకువుంది. అతర తొలగానే—సిగ్గెండా బండకేసింది.
 ‘అలాగా—అయితే మరి ఆవేళ లాటి వడినదేమిటి? సిగ్గెండా? సిరులా?’
 ‘పోండి—మీరు. మీ రాక్షివేషాలు.’
 మళ్ళీ ముందుకొచ్చింది మంజూభాష! లేచి కూర్చుంది మంజుల—పమిట సర్దుకుంటూ. మోహన్ కూడా లేచి కూర్చున్నాడు. డ్రైవరు తిన్నగా డ్రైవ్ చేసుకుంటూపోతున్నాడు.
 ‘మంజూ! ఏమిటలా కూర్చున్నావ్?’

‘నేను మీతో మాట్లాడను.’
 ‘పోనీ పాటలు పాడు. సినిమాలు అనందాన్ని విచారాన్ని—ప్రశ్నకే జనాభుకే అన్నింటికీ పాటలు పాడొచ్చు.’
 ‘ఊహా—అసలు నోరు మెధనను’ చేతితో నోరు మూసుకుంది.
 ‘సరవాలేదు—ఊహా బడియా—’ అంటూ దగ్గరగా జరిగిండు.
 ‘ఏమిటి?’ మంజుల కృత్యనిందింది.
 ‘కాగితం పెన్ను యిస్తాను, వ్రాసి యియ్య. మాట్లాడకు.’
 ‘నథింగ్ డూయింగ్!’ నవ్వుతూ అంది మంజుల.
 మోహన్ ఆలోచనలో పడ్డాడు.
 ‘అసలు ప్రశ్న మరిచాను. నీ టె... రరీ ఆగ్రహనటనకు బేస్ ఏమిటో?’
 ‘బేసిస్ బ్రీజ్!’
 ‘అదేమిటి?’
 ‘అలాంటి వంటెనలు... మా మాట పెంచుతున్నారు తప్ప అసలు కథ చెప్పడంలేదు.’
 ‘అనానగతి. అయితే చెప్పేస్తాను విన’ గొంతు పరు కున్నాడు.
 ‘స్టాప్!’ చేయొత్తింది మంజుల మోహన్ నుద్దేరింది.
 టాక్సీ సడన్ గా ఆగిపోయింది.
 ‘ఏం అపావు’ మోహన్ అడిగడ డ్రైవర్ని యింగ్లీషులో.
 ‘స్టాప్ అన్నారు మీరు’ అన్నాడు సారథి మన పూర్వసరిపాలికుల భాషతోనే!
 మంజుల గలగల నవ్వింది.
 మోహన్ డ్రైవర్ని సమాధానమిచ్చి బండి పోనిమ్మన్నాడు.
 ‘ఎందుకు మంజూ—స్టాప్ అని ట్రాఫిక్ పోలీసులా చెయ్యొత్తి నాకథ నాపావు.’
 ‘మికథకు కొన్ని నిబంధనలువుంటాయి మర్చిపోరాడు.’
 ‘ఏమిటో అని?’
 ‘వినండి చెబుతున్నా—అవి వి స్వంత రచనైవుండాలి. దేనికి అనుకరణ కాని—అనుకరణ కాని అయివుండకూడదు. కథ తెలుగువారికి సంబంధించినదైవుండాలి.’
 ‘ఇంకా’ అన్నాడు కథ చెప్పేసాడు.
 ‘ఊహ—మరచాను. ముఖ్యమైన నిబంధన ఏ నిబంధనను నడవించిన—నడవించ వచ్చునుగాని—యిదిమాత్రం ఏవరిసీతు

కావలెను

నెలకు రూ. 650 జీతము లేక చక్కని కమిషన్ పద్ధతివీడ జపాన్ ఆర్బి చీరలు, టెలిఫోన్ నూటోగులు, రేడియో ఉడుపులు, వైలాస్ సాక్సు, టైప్ వగైరాలకు ఆర్డరు పొందుటకు సేల్స్ మెన్ కావలెను. కాంపి ల్యుకు వెంటనే వ్రాయ గోరడమైనది.

ARVIND AGENCIES (5)
Post Box 1408, Delhi-6.

వాణిజ్యం చెల్లింపుపై ట్రాన్సిస్కో

“బూ డ్లా” హామీ తో

3 బ్యాంక్, ఆల్ వరల్డ్ సోల్జుబల్ ట్రాన్సిస్కో స్టోరిమ నెలకు రూ. 5/- పంతున చెల్లించే పద్ధతిన పొందండి. ప్రతి గ్రాహమానకు, నగరమునకు సంవగలము. వేడి వ్రాయండి:

HIND AGENCIES (67)
Kolhapur Road, Delhi-7.

ఎలెక్ట్రిక్ & రేడియో ఇంజనీరింగ్ కోర్సు

ఎలెక్ట్రికల్ ఇంజనీరింగ్, రేడియో రిపేరింగ్, అసెంబ్లీంగ్, ఎలెక్ట్రికల్ నూవర్ నైజిటి, వైరింగ్ వగైరాలకు సమగ్రమైన గైడ్ (800 బొమ్మలు గలది). -

౧. 12-5. వి. పి. పోస్టాజి రు. 2.

SULERHA BOOK DEPOT
(E) ALIGARH.

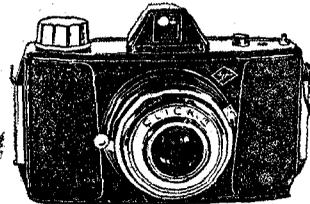
లోనూ—తెంగాడా వెకకేషన్ నిజ గోచరించరాదు.
 మయినా పరే—నో!
 'ఏమిటబా' అంటే వ్రత్యేత - మరొక్క షరతు విస్మరించారు తగినన్ని
 ఏమిటా నిబంధన?' అపొలాబిళ్లలుగల.....
 'ఆసభ్యవనలై వుండరాదు. ఆశీలత 'ఆ రూల్ వేవ్ చేస్తున్నాం—యూ కథ

వోకల్ కాబట్టి!
 'సరే—ఇహ (పారంభించవచ్చా-యింకా
 ఏమన్నా ట్రాఫిక్ రూల్సువున్నాయో?'
 'వస్తుతాన్ని యివే షర : సమ
 యానుకూలముగా నిబంధనలు చేర్చబడు

జనరల్ యింత చక్కని ఫోటోలు తీయండి

CMAG-117-203

...కెమెరా కొన్న రోజునే

క్రిక్ III

మెడలు పెట్టటకు శ్రేణిలో వందల పెట్టట వ్యయము!

- గుర్రపెట్టె క్రిక్ వెయ్యింది. డిక్లూరేషన్ సారాణి లెమి రేషి. పొరణాల్లు చేసే అవకాశంలేదు.
- 120 ఫైజ్ రోలెట్ ఫిల్మ్మీద 12 పెర్ల (8x6 సె.మీ.) ఫోటోల తీయవచ్చు.
- ఎవరెడీ కేసు ఫోటోగ్రాఫింగ్ లెన్సు, యింకా ఫ్లాష్ గన్ అవసరంగా కొనుక్కోవవచ్చు.

అగ్గా వర్ణచేతల శ్రేణి వందలవేయివారు : ఏ హ్యాండ్ డిజైన్డ్ లెమి రేషి, లోహ.

For Aporkling

అవకాశమున్నట్లు అగ్గా ఫోటోగ్రాఫింగ్ మాక్రమే సూచించబడుతుంది.

కేరళంబా డిస్ట్రీబ్యూటర్లు:
ఆగ్గా-గెవర్లు ఇండియా లిమిటెడ్
 బాంబాయి . హైదరాబాద్ . కోల్కతా . చెన్నై .

జుండును. వాదన విషయాల్లో చివరి నిర్ణయం మన ప్రధానమంత్రి జాతి వారిదే!

'ఇన్ని ఖరీతులు ఒప్పుకుని కథ చెప్పక పోతేనేం? నేను చెప్పను' మోహన్ అటు తిరిగిండు.

'మానండి-నాకేం - నేను మాట్లాడను' యిటు తిరిగింది మంజుల.

'ఎవడిక్కాలి నీ మాటలు? మాటలు లేకుండా అనసాలు తీరకపోతేకదా బాధ'

'అబ్బ అవే! ఆదేం కుదరదు యిదిగో యిది మాక్ మోహన్ లెన్. మీరు యిది దాటి రాకూడదు.' నీ టు మీ ద శీతో రామ్మా - కళ్ళతో అర్లరిచేస్తూ - పెదాలపై నవ్వులను - చెక్కిళ్ళపై కెంపులు పుప్పిస్తూ - అంది మంజుల.

లెన్ దాటాడు మోహన్. అగ్రెసర్ గా కాదు-సంధికి ఒప్పుకుని. 'అయితే కథ చెప్పాను' యిటు తిరిగిండు మోహన్.

'ఊం చెప్పండి' యిటు తిరిగింది మంజుల.

మోహన్ తదేకంగా తననేపే చూస్తుంటే 'ఏమిటలా చిల్లంగి పెట్టే వానిలా అలా చూస్తున్నారు' అన్నది మంజుల.

'మంజూ! దైవం నిర్లక్ష్యంగా ఒక అందమైన సంపెంగను విసిరివేస్తే అది వచ్చి నీ పెదిమలపై న, నీ నయనాల దిగుక ఎలా స్థిరపడిపోయిందా అని చూస్తున్నా!

'కవిగారూ! తమర్ని కోరింది నిన్ను స్తుతించమని కాదు. కథను చెప్పమని!'

'అలాగే!' గొంతు సర్దుకున్నాడు మోహన్ - 'అనగా - అనగా -'

'స్పావ్!' అనబోయి 'బిష్!' అంది మంజుల.

'ఏమిటి నీ బిష్?' అన్నాడు బదులుగా.

'ఈ అనగా అనగాలు మీ స్వంతరచన కాదు కావీరవన. ఎన్నోకథల్లో పున్నాయి నా చిన్నపుడు మా తాత చెప్పే కథలనుండి చూస్తున్నా ఈ అనగా - అనగా -'

'మరయితే ఏమిటనమన్నావ్ - నగా - నగా అనమన్నావా?'

'నాకు అభ్యంతరంలేదు అన్నట్టు. ఏమండి-నగ అంటే జ్ఞానకం వచ్చింది. నాకు వైజయంతీ నె క్లెన్ చేయిస్తానని మాటిచ్చారు - గుర్తుందా?'

'చచ్చాం!' అనుకున్నాడు మొగుడు పక్షి! సరే - అవన్నీ మన పురు వెళ్ళాక -

కథ కంచికి

యిప్పుడు కథ చెప్పని - 'నగా-నగా' అనబోయి సర్దుకుని 'గా-గా' అన్నాడు.

మంజుల గలగలా నవ్వింది. 'ఏం నవ్వుతున్నావు' సందేహంగా అడిగిండు.

'మీరు పాదపోతున్నారని' 'నేనా! పాట!' 'అవును గా-గా-అని!'

'అదా! అది పాటకాదు. కథ ప్రారంభం' నవ్వుతూ అన్నాడు మోహన్. 'అసలు కథ ప్రారంభించడాన్ని మరో తోవలేదా?'

'ఎందుకు లేమా - యిప్పుడు నన్ను కథలు చూడూ! ముందు తలవుండదు. చివర తోక వుండదు. 'ఆమె కన్ను మూసింది' అని ప్రారంభిస్తాడు కథను ఒహాడు. తర్వాత కథంతా వెనక్కు నడిపిస్తాడు. అంటే కన్నుమూసినానిడ బాల్య దశ - ప్రేమ సీరియల్ - గృహిణిగా - వగైరాగా అన్నీ పూర్తయి తిరిగి మళ్ళీ ఆమె కన్నుమూసిన దశకు చేరుకుంటాడు.'

'ఏమిటండీ ఆ ఉదాహరణ!' నీరసంగా అంది మంజుల.

'ఏం-ఏమిటయింది' అర్థంకాక అడిగాడు మోహన్.

'కన్నుమూసిందని అంటే నాకు అదోలా వుంటుంది. బ్రాజెడి కథలు నాకు నచ్చుతాయినుకోండి. కాని మనసంతా అదోలా అయిపోతుంది.'

'అది బ్రాజెడి కథ అని ఎలా పోల్చావు?' 'కన్ను మూసిందని మీరే చెప్పుంటే

హాహాహా!
ఏవో సరస్వతలవ
అడవి... హాహా!

'నేను పోల్చమేమిటి?' 'అనా-బాగానే వుంది. కన్ను మూసిం దంటే నిద్రపోయిందని -'

'అలాంటి బిగినింగులు వచ్చు భాబూ- బెంబేలు వడివోవ దాన్ని - మీ అనగా - అనగానే కానిండి!'

'సరే అయితే - అనగా - అనగా - 'అది చెప్పేసారుగా - ఎన్నిసార్లు సత్తి వానిలా అనగా, అనగా అంటారు అలా అనగా అనగా నాకు విసుగేస్తోంది.'

'సరే - అయితే అనగా అనగా మరి అనను. సరసరి కథ చెప్పేస్తాను. 'ఊం!' అంది మంజుల.

'ఒక వూరిలో మని వుండేవాడు' 'తప్పు తప్పు ముని పూరిలో వుండ కూడదు' 'మరి?'

'అడవిలో వుండాలి' 'సరే! అడవిలో వుండేవాడు' 'మళ్ళీ ఆ గాలి. కథ తెలుగు వారికి

సంబంధించినదై వుండాలన్నాం. ముని సంస్కృతం మనిసి కుదరదు' 'లేదు మంజూ - ముని తెలుగువాడే

తెలుగొచ్చు. బాగా మాట్లాడాడు - కూడా! ఎన్నో వ్ తికల్లో కథని కూడా వ్రాసాడు. నవ్వుతూ ఒప్పుకుంది మంజుల.

'సరే! ముని వుండేవాడు ఒప్పుకున్నాను. తర్వాత -'

'తర్వాత - ఆ ముని తపస్సు వారంభించాడు. 'ఊరిలో తపస్సుచేస్తే - అది నిరాహార

దీక్ష అయిపోతుంది. కాబట్టి అడవి మందిది.'

'సరే - వుండేవాడు. ఆదివారం తప మిగతా రోజుల్లో నియమంగా తపస్విం వాడు.'

'మంజూవతి!' 'ఏం - నా సతీ!'

'తమరు ఈ కథ నెప్పుకున్నదెందుకో! పౌరాణిక చిత్రాలకు సెన్నార్లు నిబంధన తక్కువుంటాయనా? తర్వాత రంజ వచ్చిందంటారు. మరి మీ వర్ణన ఆనక తగిన నదిలా వెరుగులు తిస్తుంది.'

'అబ్బెబ్బె - అలాంటిదేమీ లేదు రంభ పోనీ - రాదు. కథలో - వెంకమ్మ వన సరేనా!'

'వెంకమ్మ బావుండదండి. చుట్ట నోట్లా! అయినా అది మర పూ

వుంటే యిప్పుడు ఎలా వస్తుంది?'
 'సరే—రాదు. హామీ యిస్తున్నాను.'
 'అయితే సరే—చెప్పండి.'
 'గుని తపస్సుచేయగా చేయూ ఏమయిందంటే—'

'చిక్కీపోయాడు.'
 'అదెలాగా వుందనుకో, ముని చిక్కితే కాని దేవుడు చిక్కడు కదా!
 'అయితే ముని చిక్కాడు, తరువాత 'తరువాత ఏముంది - డీవో-డీవో'
 మంజుల ఆశ్చర్యపోయింది. 'అదేమిటి? ఆలా అయిపోతున్నారు!'

'నేవధ్య వాయివ్యాలతో దేవుడు ప్రత్యక్షమయ్యాడు'
 మంజుల గలగలా నవ్వింది. మోహన్ దేవుని పోజులో మొసాం పెట్టాడు.

'ఏమిటి నీ కోరిక?' అని మునిని దేవుడు అడిగడు.
 'మంజు వనీ!'
 'ఏం నా వనీ!

'యిలా కథను పొడిగించడం బాగా తమ సస్యపు కోసం యిలా చేతాడులా మనస్థి ఎలా క్షుణ్ణంగా వుండాలి
 'అంటే ఏం చేయాలి?'

'అక్కడ ముని తప్ప ఎవరూ లేరు కదా—దేవుడు మునిని కాక ఎవర్ని అడిగడం. కాబట్టి—!!
 'మునిని క్షో! సరేనా—' మోహన్ పోయాడు.

'సరే—కానీ.....'
 'ఏమిటి నీ సందేహం? ఇక్కడ కేవల ఆత్మబ్రతుకును కథలా తయారవుతోంది.'
 'అట్టే అదేంటుండి ఆ మాటలు— నాకు చేపలంటే అసహ్యం. ఊ; కథ చెప్పండి.'

'సాక్ కంచి వచ్చింది.' అన్నాడు డ్రైవరు కారునాపుకూ!
 వాడు తెలుగులో మాట్లాడడం విని మంజుల ఆశ్చర్యపోయింది. తెగ సిగ్గు పడి పోయింది— తను మాటలన్నీ వినేసాడని. అందుకే రిటర్న్లో ఒక్కమాట కూడా మాట్లాడలేదు.

మోహన్ ఆనపై చేయివేస్తే సున్నితంగా తప్పించింది.
 'కోవిలలో జర్నీసాటేనా చేయ నన్ను అంటుక పోవడాన్ని' అన్న

మోహన్ మాటలకు మంజుల పక్కన నవ్వింది.
 'వారు కంచితెల్లి వచ్చేసింది కాని కథ యింకా ప్రారంభం లోనే వుంది. ఎప్పుడు పూర్తయి కంటి కెళ్తుందో ఆ

పరమాత్మునికి—ఈ మంజులకే తెలుసు మోహన్ అన్నాడు అవతిస్తూ—
 'మేగులు లెక్కపెట్టుకుందావే.
 —మంజుల గలగలానవ్వింది. — టూక్సీ యింకా పీక్కుగా పోయింది. ●

మీ చర్మమును పూర్తిగా సంరక్షించు కొనుటకు... సాఫీ రణమగు చర్మవ్యాధులన్నిటిని తొలగించుటకు
 మేలైనది... సాటిలేనిది
 బెంగాల్ కెమికల్స్
సల్ ఫర్ సోప్
 కాన్కల్ డివిజన్
 బెంగాల్ కెమికల్ కలకత్తా - బొంబాయి - కాన్పూర్ డిల్లీ - మద్రాసు

ఒక అంకనా!

సుఖ జీవిత సేవ
 "సిద్ధ వైద్యమహిమ"
 సిద్ధుల సాటిలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము
కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య గారి
'మేల్ మాయిల్ మందు'
 (Regd.)
 దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు చక్కని నివారణ

నల్లరంగు, ఎర్రరంగు పొడలు, దద్దులు, పొట్టు, గజ్జ (చర్మనొంబంధము) పొడలు గల చోట్లలో తిమ్మర్లు, నగదిలో పొడివివస్యదు వొప్పి లేకుండుట, విద్యువదీ బొబ్బలు గలిగినా తెలియకుండుట, మరోసేరు తర్రు అవగువములందు వ్యాపించి, రక్తముతో కలిసి పుట్టుకొలుగజేయుట, (నరముల నొంబందము) వేళ్ళి వేళ్ళ ముడుముకొనుట, బొబ్బలు లేచుట, ముక్కు బందనములు, పొదము నందు పల్లవు పుండ్లు ఏర్పడుట, కాబుచేతులు (వేళ్ళు తగ్గుట, ముక్కు పొట్టినెడుట చూచుటకు విసుగు పుట్టించు రణములు (అస్థి నొంబందము) నీటికి చక్కని నివారణ.

1 మంజలం (40 కేజులు) నూనె, శేష్యము రు. 12/- తపాల ఖర్చు రు. 3.00
 8 బొమ్మల శ్రీ పరమాత్మ తైలం రు. 6/- తపాల ఖర్చు రు. 2/-
 సిద్ధ దాక్షర్

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య & సన్సు
 5/22, మేల్ మాయిల్ P.O., (N.A. Dt.)